

sunt publicate aceste materiale în capitolul intitulat, ca de obicei „Mesaje de suflet”.

Nu lipsesc nici ecourile din mass-media ale principalelor evenimente, proiecte și manifestări științifice, culturale și civice organizate de asociațiile și instituțiile culturale românești din localitățile aflate la izvoarele Oltului și Mureșului, articole preluate din publicațiile locale și regionale redacția Buletinului aducându-le mulțumiri pentru interesul manifestat față de activitatea asociațiilor științifice, cultural-creștine și civice românești din Arcul intracarpatic și, pentru contribuția adusă la

cunoașterea activității acestora, de către importante categorii de public din cele două județe, din întreaga țară și nu numai.

Prin structura și conținutul său, numărul IV/2009 al Buletinului Ligii Cultural-Creștine „Andrei Șaguna” continuă problematica prezentată în numerele precedente (nr. I/1998, nr. II/2002 și nr. III/2006) propunându-și „să reprezinte o cronică fidelă a românității din această parte de țară, cu puținele sale izbânzii, dar mai ales cu numeroasele provocări, frământări, neîmpliniri și speranțe”.

Erich-Mihail BROANĂR

Un monument reînviat – Biserica Sfinții Apostoli Petru, Pavel și Andrei,
de Pr. Emil Pop, Prof. Valeria Pop, Editura Grai Românesc, Miercurea-Ciuc, 2009

Cartea cu titlul „Sfinții Apostoli Petru, Pavel și Andrei” a fost scrisă, nu întâmplător, de Pr. Emil Pop și soția sa Valeria Pop, profesoară de limba română. Cu binecuvântarea și sprijinul nemijlocit al Înalt Prea Sfințitului Ioan, în cadrul Editurii Grai Românesc din Miercurea-Ciuc, „cartea albastră” a ieșit de sub tipar cu un număr de 216 pagini. Volumul este structurat în trei mari capitole cuprinzând crâmpoie istorice cu privire la destinul acestui monument reînviat, predici ținute de Pr. Pop la diferite sărbători bisericești și nu în ultimul rând portrete ale unor credincioși din Biserica Ortodoxă.

Cartea începe cu o paralelă între Înalt Preasfințitul Ioan și Sf. Ioan Iacob de la Neamț, sau de la Hozeva. Bunul Dumnezeu l-a învrednicit pe Înalt Preasfințitul Ioan de a așeza în raclă osemintele marelui sfânt și de a-i schimba veșmintele. În continuare, este prezentat destinul trist al Bisericii „Sf. Ap. Petru, Pavel și Andrei” din Miercurea-Ciuc, o biserică cu totul deosebită prin arhitectura sa, situată în centrul orașului. După o perioadă fericită de normalitate, începând cu anul 1940, Biserica a fost profanată, fiind transformată în grajd. Urmează o perioadă de bucurie când sfântul locaș își reia viața duhovnicească până într-o zi.... Singurătate.... Devine Biserică martir văduvită de clopote, icoane, scaune, tot... Abandonată, intră sub imperiul vegetației. Bucurie!!!! În anul 1990, Biserica strălucește din nou. Acum e pentru totdeauna!

La originea acestei Biserici, două suflete alese, doi oameni deosebiți: Preotul ctitor Isidor Vlad și Preotul Emil Pop, salvatorul ei.

Părintele Isidor Vlad originar din comuna Mihăileni, jud. Sibiu, omul legendă al depresiunii Ciucului de Mijloc, a ctitorit Biserica „Sf. Ap. Petru, Pavel și Andrei”, între anii 1928-1936. A slujit cu multă dragoste sfântul locaș, până în timpul ocupației hortyste, când a fost obligat să ia drumul pribegirii. A fost bun prieten cu marele scriitor Mihail Sadovenu care de multe ori îl însoțea în peregrinările sale prin Munții Harghitei. Pr.Isidor se înțelegea la fel de bine atât cu

oamenii cât și cu animalele sălbatice, vorbind la fiecare cu duhul blândității și al dragostei, fiind astfel numit „Părinte al sălbăticiunilor” de către Pr. Romul Grecul. Demn de reținut este faptul că în romanul „Nicoară Potcoavă”, Mihail Sadoveanu a immortalizat chipul părintelui Vlad în enigmaticul personaj feminin prezbitera Olimbiada.

Pe de altă parte, îl întâlnim pe părintele Emil Pop, originar din comuna Subcetate jud Mureș. Copilăria i-a fost luminată de atmosfera plină de pioșenie și dragoste creștină din cadrul familiei. Mai târziu, o dorință tainică a tatălui s-a materializat, unul dintre fiii săi devenind slujitor al Bisericii strămoșești. După numeroase demersuri, încercări și intimidări, părintele Pop a reușit ca Sf. Biserică „Sf. Ap.

Petru, Pavel și Andrei” să fie reintrodusă în circuitul liturgic.

După frumoasele cuvinte de învățătură rostite de pr. Emil Pop în fața credincioșilor păstoriți de el de-a lungul anilor (aflate în cel de-al doilea capitol), în ultimul capitol întâlnim o serie de portrete ale unor credincioși deosebiți din Biserica noastră Ortodoxă.

Finalul cărții aduce în prim plan pe deoparte, imaginea Sf ap. Andrei, cel care ne-a încreștinat pe noi românii și pe de altă parte, bucuria pe care a trăit-o atunci demult Sf. Apostol dar și bucuria pe care a trăit-o și Părintele Pop: „Am aflat pe Mesia!”.

Volumul oferă cititorului o lectură folositoare despre o filă de istorie, cultură și spiritualitate românească și ortodoxă din Arcul Intracarpatic.

Monica BLAJ